

community

The New Apostolic Church around the world

01/2024/LV

2024. gada devīze:
Lūgšana darbojas!

*Ievadraksts
Lūgšana darbojas!*

*Dievkalpojums
Tēvs, bērni un visa ģimene*

*Baznīcas mācība
Izredzētība un aicinājums
amatam*

New Apostolic Church
International

Lūgšana darbojas!

Mīļie brāļi un māsas,

neatkarīgi no tā, ko mēs piedzīvojam, ir viens – bieži vien nenovērtēts – spēka avots: mūsu personīgā lūgšana! Mēs varam būt pārliecināti, ka mūsu lūgšana tiks uzklusīta un ka tai būs nozīme. Un tā ir arī mūsu devīze 2024. gadam: lūgšana darbojas!

Mūsu piemērs, kā vienmēr, ir Jēzus Kristus. Viņam bija cieša kopība ar Tēvu. Viņš lūdza par savējiem un joprojām ir mūsu aizstāvis šodien. Viņa lūgšanas ir spēkā vēl šodien. Tas mums var būt arī mierinājums un pārliecība jaunajā gadā.

Ko dara lūgšana?

- Lūgšana padara mūs pateicīgus.
- Lūgšana padara mūs žēlsirdīgus.
- Lūgšana padara mūs stiprus.
- Lūgšana pilda mūs ar svētumu.
- Lūgšana vieno.

Lai mūsu lūgšanai būtu iedarbība, mums vajadzētu lūgt tā, kā Jēzus mūs māca.

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

No vienas puses, mūsu lūgšanas dzīvei jābūt nemainīgai un arī nopietnai. No otras puses, mums vajadzētu lūgt Jēzus vārdā, tas ir, mums jākoncentrējas uz mūžīgo pestīšanu.

Un mēs arī vēlamies meklēt kopības lūgšanu draudzē, ģimenē un partnerībā.

Es novēlu jums visiem svētīgu 2024. gadu un uzmundrinošu lūgšanas dzīvi.

Sirsnīgi sveicinot, jūsu

Žans Luka Šneiders

Tēvs, bērni un visa ģimene

Attēls: Kanādas Jaunapustuliskā baznīca

Pirmapustulis Žans Luka Šneiders 18. jūnijā apmeklēja Halifaksas draudzi (Kanāda)

1. Jāņa 3,1

Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums ir parādījis, ka mūs vajadzētu saukt par Dieva bērniem – un mēs tādi esam! Tāpēc pasaule mūs neatzīst; jo viņa viņu neatzina.

Dārgie brāļi un māsas, man ir patīss liels prieks šodien piedzīvot šo dievkalpojumu jūsu vidū. Es priecājos par draudzi, ka mēs varam būt kopā šeit, jūsu baznīcā. Svētā Gara spēku mēs noteikti piedzīvosim arī šodien. Cik man zināms, klātesošā draudze noteikti ir nedaudz mazāka nekā pagājušajā svētdienā. Mēs esam par dažiem tūkstošiem cilvēku mazāk nekā Zambijā. Bet neuztraucieties:

Svētā Gara spēks nav atkarīgs no klausītāju skaita un skaļruņu spēka. Svētā Gara spēks ir Dieva spēks, lai runātu ar katru cilvēku un nestu viņam personīgu vēsti. Neatkarīgi no tā, vai ir divi vai divdesmit tūkstoši cilvēku, Svētā Gara spēks ir vienāds. Viņš runās ar katru cilvēku viņa pašreizējā dzīves situācijā, pateiks, ko Dievs no viņa sagaida, un dos viņam spēku to darīt. Tas ir Svētā Gara spēks. Es esmu diezgan pārliecināts, ka mēs šodien piedzīvosim šo spēku.

Šodien mums ir Bībeles teksts no Jāņa pirmās vēstules. Tā ir īpaša vēstule; patiesībā tas ir sava veida brīdinājums tā laika ticīgajiem pret viltus skolotājiem. Bībele nepaskaidro, par ko tieši ir runa. Šķiet, ka bija daži viltus skolotāji, kuri neticēja Jēzus Kristus dievišķajai dabai. Apustuļiem un viņu līdzstrādniekiem bija jācinās pret šīm maldu mācībām. Mēs precīzi nezinām, par ko bija runa, jo šie cilvēki pēc kāda laika vienkārši pazuda, un mēs pat precīzi nezinām, ko šodien teica viņu mācība. Arī tā patiesībā ir laba mācība. Nevieni nezina, par ko tas īsti bija, bet patiesais evaņģēlijs izturēja.

Tas, ko tas nozīmē mums šodien, ir pavisam vienkārši: pat šodien ir daudz cilvēku, kuri vēlas mums paskaidrot, ko evaņģēlijs saka un kā mums tas būtu jāsaprot. Bet mēs esam jaunapustuliskie kristieši, un mēs ticam, ka Dievs sūtīja savus apustuļus, lai sludinātu evaņģēliju pareizajā veidā. Tā ir mūsu ticība. Tāpēc mēs sekojam apustuļu vēstījumam, lai būtu gatavi Kristus atgriešanās brīdim. Mums tas nav jāapspriež. Tas padara to vieglu. Tajā laikā tas bija par Jēzus Kristus būtību. Šie cilvēki nepieņēma visus Jēzus Kristus vēstījumus, un viens no svarīgākajiem Jēzus Kristus vēstījumiem bija tas, ka Viņš atklāja Dievu kā Tēvu. Un, otrādi, mēs varam teikt, ka Dievs ir atklājis sevi kā Tēvu caur Jēzu Kristu. Ebreju tautai bija atšķirīga izpratne par Dievu. Kad Jēzus atnāca, Viņš tiem teica: “Nē, Dievs ir jūsu Debesu Tēvs.”

Es zinu, ka tad, kad es to saku, es uzreiz saņemu atgriezenisko saiti: “Vai tas nozīmē, ka Dievs ir vīrietis?”

Nē, Dievs nav vīrietis, Viņš nav sieviete. Viņš ir daudz augstāks par cilvēka dabu. Psalmists saka, ka Viņš rūpējas par savējiem gan kā tēvs, gan kā māte. Dievs ir visu cilvēku Tēvs, jo Viņš tos ir radījis, un Viņam ir vara pār savu radījumu un savu radību. Tā ir pirmā doma. Viņš ir Tēvs, jo Viņš ir dzīvības pamatlicējs.

Jēzus arī sauca Dievu par mūsu Tēvu, jo visi cilvēki var runāt ar Viņu kā ar Tēvu. Jēzus paskaidroja cilvēkiem, ka Dievs zina viņu vajadzības un nodrošina viņus. Dievs rūpējas par visiem cilvēkiem. Ikviens var Viņu uzrunāt kā Tēvu. Jēzus teica, ka Dievs liek lietum līt pār taisnīgajiem un netaisnīgajiem un saule spīd pār labo un slikto (sal.

ar Mt 5:45). Viņš ir visu cilvēku Tēvs. Tas ir kaut kas ļoti svarīgs, un Jēzus paskaidroja vēl vairāk.

Viņš raksturoja Dievu kā mīlošu Tēvu, kurš ir pilns līdzjūtības pret grēcīgu cilvēku. Jūs zināt stāstu: cilvēks tika radīts, lai dzīvotu kopībā ar Dievu. Ādams un Ieva nolēma pamest Dievu. Viņi attālinājās no Viņa. Dievs ir mīlošais Tēvs, pilns līdzjūtības. Viņš vēlas, lai visi cilvēki atgrieztos pie Viņa. Pāvils saka, ka Viņš gaida viņus visus — tos, kas ir tālu, un tos, kas ir tuvu, — un vēlas viņus glābt. Tas ir Tēvs.

Dievs ir visu cilvēku Tēvs. Bet tiem, kas netic, kas, kā šeit saka, nav Viņu atpazīnuši, kas nav pieņēmuši Jēzu, tiem, kas pārprot Jēzus vēsti, ir cita izpratne par Dievu un cilvēku. Viņiem Dievs ir Tiesnesis, kurš gaida pēdējo tiesu un sodīs visus šos briesmīgos grēciniekus. Dīvaini, ka daudzi kristieši joprojām tam tic. Viņi ir aizmirsuši vēsti par Jēzu Kristu, kurš apraksta Dievu kā mīlošu Tēvu, kurš vēlas glābt visus cilvēkus.

Jēzus raksturoja Dievu kā mīlošo Tēvu. Līdz šai dienai daudzi kristieši izturas pret Dievu kā pret kādu elku. Viņi domā, ka Dievu var nopirkt. Viņi domā: ja jūs nesat pietiekami daudz upuru, ja jūs darāt pareizas lietas, tad jūs varat nopirkt Viņa žēlastību un svētību: “Ja tu esi jauks pret Dievu, Viņš būs jauks pret tevi, un, ja tu neesi jauks pret Dievu, Viņš nav jauks pret tevi.” Viņi izturas pret Viņu kā pret elku. Viņi nes savus upurus un saka: “Es esmu paklausīgs, tāpēc esi labs pret mani!” Tas nav Dieva, mīlošā Tēva, tēls. Tas ir kaut kas cits.

Citi, ieskaitot kristiešus, redz Dievu kā lielo Ķēniņu, kuram jāvalda pār pasauli un jānovērš šīs pasaules un sabiedrības problēmas. Dažiem pat šķiet, ka viņi ir aicināti palīdzēt Dievam šajā jautājumā. Viņi vēlas valdīt pār pasauli Viņa vārdā un Viņa uzdevumā tāpat kā Izraēla ķēniņš Vecajā Derībā.

Jēzus teica: “Nē, mana valstība nav no šīs pasaules. Dievs vēlas jūs glābt, atbrīvojot no šīs pasaules. Bet Dieva uzdevums nav valdīt pār pasauli. Viņam par to nav nekādas intereses.” Dievs ir mūsu mīlošais Tēvs. Viņš mīl visus cilvēkus, Viņš vēlas glābt visus cilvēkus, un Viņa glābšana ir mūžīgā dzīvība.

Tie, kas patiesi netic Jēzum Kristum vai ir pārpratuši Viņa vēsti, arī domā, ka Dievs ir ļoti izvēlīgs savā mīlestībā un mīl dažus vairāk nekā citus – atkarībā no viņu izcelsmes, uzvedības, reliģijas, ticības. Tā noteikti nav taisnība! Visi cilvēki ir Dieva bērni, un Viņš tos visus mīl ar tādu pašu mīlestību. Viņš vēlas, lai viņi visi būtu kopā ar Viņu mūžībā.

Tas nenozīmē, ka visi cilvēki gūst labumu no Viņa mīlestības. Tas ir kaut kas cits, jo viņiem ir kaut kas jā dara, lai gūtu labumu no Dieva mīlestības. Bet Dievs nešķiro. Viņš mīl viņus visus — gan grēciniekus, gan taisnīgos. Viņš mīl viņus ar tādu pašu mīlestību. Viņš ir Tēvs, un cilvēki ir Viņa bērni.

Cilvēki dažreiz domā, ka būt turīgam nozīmē, ka Dievs jūs mīl un svētī; un, ja tu esi slims vai nabags, tu esi izdarījis kaut ko nepareizi un Dievs tevi noraida. Arī tās ir muļķības! Dievs mīl visus savus bērnus ar tādu pašu mīlestību. Pat ja viņi neuzvedas labi, Viņš tos nesodīs. Ja tu esi nabags, tas nenozīmē, ka Dievs tevi noraida, un, ja tu esi bagāts, tas nenozīmē, ka tu esi Dieva svētīts. Dažreiz, starp citu, tas ir tieši pretēji. Bet tas ir cits stāsts.

Mums ir skaidri jāsaprot, ka visi cilvēki ir Dieva bērni un ka Viņa griba nav viņus sodīt vai nosodīt grēciniekus. Jo dažreiz cilvēki apgalvo, ka viņiem ir tiesības saņemt no Dieva uzdevumu, lai sodītu grēciniekus un nosodītu tos, kuri nav tādi, kādiem tiem vajadzētu būt. Viņi vēlas rīkoties Dieva vārdā un uzdevumā, kā to darīja Izraēla ķēniņi Vecajā Derībā.

Tā noteikti nav Dieva griba! Viņš ir visu cilvēku Tēvs, un Viņš mīl tos visus. Viņš vēlas tos glābt, nevis sodīt. Šim tēvam un viņa bērnu tēlam ir liela nozīme; bet jums tas ir jāsaprot Jēzus Kristus gaismā, tad tas kļūst skaidrs. Tiem, kas nav sapratuši Jēzus Kristus vēsti, noteikti ir nepareiza izpratne par to.

Jēdzienam “Dieva bērns” ir arī garīga dimensija: Dieva bērni ir tie, kas no jauna piedzimst no ūdens un Gara. Viņi ir kļuvuši par Jēzus Kristus līdzmantiniekiem, mūžīgās dzīves mantiniekiem. Tā ir otra dimensija tam, kas ir Dieva bērni. Dieva bērni ir tie, kuri ir saņēmuši visus sakramentus, kuri tic pareizai evaņģēlija pasludināšanai un kuri virza savu dzīvi uz Kristus atgriešanos.

Dievs mīl visus savus bērnus vienādi savā mīlestībā.

Tas nav tikai jautājums par sakramentiem - būt Dieva bērnam un iemantot mūžīgo dzīvi. Nē, būt Dieva bērnam nozīmē būt saņēmušam visus sakramentus, ticēt pareizai evaņģēlija pasludināšanai un orientēt savu dzīvi uz Kristus atgriešanos. Tas ir patiesi Dieva

bērns. Bībele saka, ka viņi nes Tēva un Dēla vārdu un ar savu rīcību tur Viņa vārdu svētu. Viņi praktizē taisnīgumu un žēlsirdību. Patiesi Dieva bērns paļaujas uz savu Tēvu neatkarīgi no tā, kas notiek. Pāvils teica: “Abba, dārgais Tēvs.” Viņš gribēja teikt: “Dievs, Tu esi mans Tēvs, es Tev uzticos!” Tā ir patiesa Dievbērība!

Šāds Dieva bērns dzīvo brīvībā. Ko tas nozīmē? Bībele saka, ka tie, kas ļauj sevi vadīt Svētajam Garam, patiesi ir Dieva bērni. Tu esi brīvs. Šī Dieva bērnu brīvība, es uz

to uzstāju, nozīmē, ka viņus nevada viņu cilvēciskā daba. Viņu uzvedību nenosaka viņu vajadzības. Viņu uzvedību nenosaka situācija, kurā viņi dzīvo, viņu bagātība vai nabadzība. Viņu uzvedību, viņu viedokli nediktē sociālie mediji. Dieva bērns saka: “Cilvēki var teikt, ko grib. Viņi var darīt visu, ko vēlas. Situācija var būt tāda, kāda tā ir. Šīs lietas neizlems, kā man būtu jāuzvedas.”

Dieva bērnu vada Svētais Gars. To, ko viņš dara, ko viņš domā un ko viņš saka, nosaka viņa ticība, kas ir aktīva mīlestībā. Tā ir Dieva bērnu brīvība. Viņu uzvedību, jūtas nosaka tikai viena lieta - viņu ticība, kas liek viņiem zināt: “Es esmu Dieva bērns. Dievs ir mans Tēvs. Viņš mani mīl. Viņš vēlas iegūt mūžīgu sadraudzību ar mani Savā valstībā. Tā ir vieta, kur es gribu būt.” Tā ir Dieva bērnu brīvība.

Atkal jums ir jāsaprot Jēzus Kristus vēsts, lai saprastu, ko nozīmē būt Dieva bērnam. Jo ļaunais atnāk, tā vienmēr ir viena un tā pati stratēģija, un saka, pirmkārt: “Ja tu esi Dieva bērns, tad...” Kā viņš teica Jēzum Kristus: “Ja tu esi Dieva mīļotais Dēls, tad Tev nevajadzētu ciest.” Viņš mudina mūs šaubīties par to, vai mēs esam Dieva bērni, sakot: “Kā jūs varat izlikties par Dieva bērniem? Viņam vajadzētu tevi

mīlēt, būt tavam Tēvam, un tev ir jāiziet cauri tik sarežģītai situācijai? Paskaties uz citiem! Viņiem ir vairāk naudas, viņi ir veseli, un tu esi slims. Viņi ir laimīgi, un tev ir daudz problēmu,” un tā tālāk. Jūs zināt šo garu.

Bet tie, kas pazīst Jēzu Kristu, zina, ka Jēzus Kristus bija Dieva Dēls un ka Dievs Viņu mīlēja; tomēr Viņam bija jācieš un Viņš tika vajāts. Tātad būt mīļotam Dieva bērnam nenozīmē, ka jūs esat pasargāti no visām ciešanām.

Vienam nav nekāda sakara ar otru. Būt Dieva bērnam nozīmē, ka jums ir iespēja ieiet Dieva valstībā un iemantot mūžīgo dzīvi. Tāda ir jēga. Tam nav nekāda sakara ar to, ka esam pasargāti no visām ciešanām un svētīti visās laicīgajās lietās.

Tie, kas pazīst Jēzu Kristu, zina, ko nozīmē būt Dieva bērniem. Viņš skatās uz Jēzu un to, kas ar Viņu noticis, un zina: “Labi, tas ir normāli, ka tas notiek arī ar mani.” Patiess Dieva bērns arī zina, ka viņa dzīvē nav nekā svarīgāka par to, ka viņš ir Dieva bērns. Ļaunais, Jēzus Kristus ienaidnieks, vēlas to iznīcināt. Viņš vēlas, lai mēs domātu, ka mūsu zemes dzīve ir daudz svarīgāka par to, ka

mēs esam Dieva bērni; viņš vēlas, lai mēs vairāk rūpētos par saviem uzskatiem un domām, ka mums vienkārši ir tiesības uz noteiktām lietām zemes dzīvē.

Bet Dieva bērns zina: “Nē, tas, ka es esmu Dieva bērns, ir svarīgāks par manu zemes dzīvi. Tas nav par mani, manām idejām, maniem uzskatiem, manām tiesībām. Man ir tiesības ieiet Dieva valstībā kā pirmajam; es vēlos tikt pārveidots par Jēzus Kristus tēlu, un tas man ir vissvarīgākais. Būt Dieva bērnam man ir svarīgāk nekā apzināties sevi.” Vai jūs redzat, ko es domāju? Mūsu kā Dieva bērnu pieņemšana ir svarīgāka par mūsu laicīgo eksistenci. Jēzus Kristus mums ir rādījis piemēru. Jo Viņu, būdams Dieva Dēls, Dievs sūtīja daudz vairāk nekā Jēzu no Nācāretes. Tas pats attiecas uz mums.

Dievs vēlas sapulcināt savus bērnus kopā, lai vestu tos savā valstībā. Viņš vēlas, lai Viņa bērni būtu vienoti un pārvarētu atšķirības. Vieta, kur viņi var pārvarēt savas atšķirības, ir Baznīca. Tā ir Dieva griba, Jēzus Kristus griba. “Jā, jūs visi esat pilnīgi atšķirīgi, bet es vēlos, lai jūs kļūtu par vienu, un vieta, kur jūs varat pārvarēt savas atšķirības, ir Baznīca.”

Šeit mums ir problēma mūsdienu sabiedrībā, jo tur cilvēki mēdz uzstāt uz savām atšķirībām. Ikviens vēlas sevi definēt ar savu citādību: “Es esmu atšķirīgs, es pieradu šai vai citai grupai, tas ir tieši tāds, kāds es esmu, un jums ir jāpieņem

mani šajā citādībā; un, tā kā es esmu atšķirīgs, man ir šīs un tās tiesības,” un tā tālāk. Es tikai brīnos: kā jūs veidosiet sabiedrību ar šādu dalījumu? Vai jūs nesaprotat, ka šī gara vienīgais mērķis ir sašķelt arvien vairāk un vairāk? Nav brīnums, ka ir gandrīz neiespējami radīt vienotību šajā sabiedrībā. Nav brīnums, ka šī sabiedrība kļūst arvien sašķeltāka un arvien mazāk reaģē cits uz citu. Vai nebūtu labāk, ja cilvēki koncentrētos uz to, kas viņiem ir kopīgs, nevis uz to, kas viņus padara atšķirīgus?

Kā pirmapustulis, paldies Dievam, es neesmu atbildīgs par sabiedrību. Bet, brāļi un māsas, padomāsim par to: kāds ir gars, kas stāv aiz visām šīm lietām? Šķelšanās gars. Jo vairāk grupu ir, katra tik svarīga un tik atšķirīga, jo vairāk sabiedrība sašķelsies un jo vairāk egoisma būs pasaulē.

Atgriezoties pie Baznīcas: mums nav svarīgas mūsu atšķirības, mūsu viedokļi. Dievs vēlas, lai mēs būtu vienoti. Pāvils teica, ka Kristū nav ne grieķu, ne jūdu. Mums nav ne jausmas, ko tas tolaik nozīmēja sabiedrībai. Mums tas ir tikai divi vārdi: “grieķi” un “jūdi”. Toreiz cilvēkiem tas nozīmēja ļoti daudz. Ja jūs iedziļināties šajā tēmā, jūs saprotat, ka tās patiešām bija divas pasaules, ārkārtīgi atšķirīgas. Un Pāvils saka: “Šeit nav ne jūdu, ne grieķu, šeit nav ne vergu, ne brīvo, šeit nav ne vīriešu, ne sievietes; jo jūs visi esat viens Kristū Jēzū.”

Apostulis Jonathan Karl Sturm

Apriņķa apustulis Rüdiger Krause

Tas šajā sabiedrībā nozīmēja ļoti daudz. Jūs nevarat iedomāties, kas tajā laikā cilvēkiem bija paslēpts aiz šiem vārdiem. Mums tie ir tikai vārdi, bet, lūdzu, paskatieties uz to nedaudz tuvāk vēsturiskajā un sociālajā kontekstā, ko tajā laikā nozīmēja būt grieķim vai jūdām, būt brīvam cilvēkam vai vergam.

Un Pāvils saka, ka Baznīcā, Kristū, vairs nav atšķirību. Tas, kas mums ir kopīgs, ir daudz svarīgāks par to, kas mūs šķir. Mēs visi vēlamies nolikt malā savus uzskatus un tikt pārveidoti par Kristus tēlu. Mūsu aicinājums ir svarīgāks par mūsu tiesībām. Mūsu misija ir svarīgāka par jebkādiem ieguvumiem, kas mums var būt, un tā tālāk.

Mani dārgie brāļi un māsas, mēs esam Dieva bērni. Dievs vēlas, lai Viņa ģimene, Viņa bērni, būtu vienoti. Vieta, kur viņi var pārvarēt savas atšķirības, ir Baznīca, un ar Svētā Gara palīdzību mēs varam to darīt un būt patiesi vienoti Jēzū Kristū, un tas ir mūsu mērķis.

Vēstījums ir skaidrs: Dievs ir mūsu mīlošais Tēvs, Viņš rūpējas par mums. Neuztraucieties, Viņš precīzi zina jūsu vajadzības un rūpēsies par jums. Lūdzu, pieņemiet, ka arī jūsu tuvākais ir Dieva bērns un ka Dievs viņu mīl tikpat ļoti, cik Viņš mīl jūs. Nevienam nevar valdīt pār pasauli Dieva vārdā. Nevienam nevar cīnīties ar grēciniekiem un nosodīt tos Dieva vārdā. Dievs ir visu cilvēku mīlošais Tēvs.

Mēs esam Dieva bērni, jo esam saņēmuši visus sakramentus. Mēs ticam pareizai evaņģēlija pasludināšanai. Mēs vēlamies saskaņot savu dzīvi ar Jēzus Kristus atgriešanos. Jā, mēs nesam Tēva un Dēla vārdu un darām visu iespējamo, lai to turētu svētu, praktizējot taisnīgumu un mīlestību. Mēs esam Dieva bērni un vēlamies būt vienoti Kristū. Ar Viņa palīdzību mēs varam pārvarēt visas atšķirības.

GALVENĀS DOMAS

Dievs ir visu cilvēku Tēvs, Viņš mīl viņus visus ar vienādu mīlestību un vēlas tos glābt. Ticīgie, kas no jauna piedzimuši no ūdens, un Gars, kas virza savu dzīvi uz Kristus atgriešanos, iemantos mūžīgo dzīvi. Mēs piešķiram prioritāti tam, ka esam Dieva bērni, un Baznīcas vienotībai.

Talcinieki

Teritorijas pļaušana un savākšana

Attēls: Latvijas Jaunapustuliskā baznīca

Diakons Artūrs ar motorzaģi
Priesteris Artūrs ar motorzaģi

Sestdienas talka Rīgas draudzes dievnama teritorijas uzkopšanai

Šā gada 4.novembrī pie Rīgas draudzes dievnama sapulcējās brāļi un māsas no vairākām draudzēm, lai sakoptu baznīcas ēkai piederošo teritoriju. Iepriekšējās dienās, kad pūta spēcīgs vējš, tika nolauzta arī viena liela apse. Krītot tā sabojāja teritorijas žogu. Talkā bija sapulcējušies Ralfs un Valentīne Kvēpi no Naudītēm, abi amatnesēji Artūri, kā arī Sanda un Kārlis no Rīgas draudzes. Cītīgi strādājot, pāris stundu laikā tika sazāģēta apse un salikta zem ēkas jumta nojumes, lai izžūtu. Ar trimmera palīdzību Ralfs nopļāva visu zālāju, kuru Valentīne, Sanda un Kārlis savāca un izbēra meža teritorijā, lai bagātinātu to ar organiskām vielām. Visi

kopā savāca arī visas daļēji no kokiem nokritušās lapas, kuras arī izbēra komposta kaudzē meža teritorijā. Pēc darba tika dzerta kafija un uzēsta garšīga kūpināta vista ar gaļas pīrāgiem, ko sagādāja māsa Valentīne. Visi bija priecīgi par paveikto darbu. Tā mēs arī slavējam un godinām mūsu debesu Tēvu, sakopjot Viņa namu un tā apkārtni, kaut arī mēs zinām, ka Dievs nedzīvo cilvēku rokām celtos namos, taču tur mīt Viņa vārds, kas tiek sludināts caur Viņa kalpiem.

Paldies visiem par dalību šajā sestdienas talkā!

ELĪSA DZIEDINA SPITĀLĪGO NAĀMANU

2. ĶĒNIŅU 5

Naāmans ir aramiešu karaspēka virspavēlnieks. Viņa ķēniņš tur viņu augstā cieņā, jo tieši ar viņa palīdzību aramieši sakāva Israēlu. Viņš ir varens cilvēks, bet viņam ir spitālība.

Naāmāna sievai ir kalponīte. Karavīri atveda mazo meiteni no Izraēlas. Viņa saka savai saimniecei: “Ak, ja vien mans kungs varētu iet pie pravieša Samarijā! Viņš var atbrīvot viņu no spitālības.”

Naāmans izstāsta ķēniņam, ko meitene ir teikusi. Tad Aramas ķēniņš raksta vēstuli Israēla ķēniņam, lai palīdzētu Naāmanam.

Naāmans paņēma desmit sudraba talantus un sešus tūkstošus zelta florīnu, un desmit

ceremoniālos apģērbus un atnes vēstuli Israēla ķēniņam. Tajā teikts: “Kad šī vēstule nāk

pie jums, ziniet, ka es esmu sūtījis savu kalpu Naāmanu pie jums, lai jūs varētu viņu atbrīvot no viņa spitālības.” Kad Israēla ķēniņš lasa vēstuli, viņš saplēš savas drēbes un saka: “Vai tad es esmu Dievs, ka es varētu nogalināt un dot dzīvību?”

Kā lai es atbrīvoju vīru no viņa spitālības? Ievērojiet un redziet, kā Aramas ķēniņš meklē nesaskaņas ar mani!”

To dzird pravietis Elīsa. Viņš sūta vēstnesi pie ķēniņa un saka viņam: “Lai Naāmans nāk pie manis, lai viņš zinātu, ka Israēlā ir pravietis.” Naāmans ierodas ar zirgiem un ratiem un apstājas pie Elīsas mājas durvīm.

Elīsa sūta viņam vēstnesi, sacīdams: “Ej un mazgājies septiņas reizes Jordānā, un tava āda tiks dziedināta, un tu būsi tīrs.”

Tad Naāmans dusmojas, viņš saka: “Es domāju, ka viņam pašam vajadzētu iznākt pie manis un piesaukt tā Kunga, sava Dieva, vārdu, un pacelt savu roku svētot un tādējādi atbrīvot mani no spitālības. Vai Damaskas, Abanas un Parparas upes nav

labākas par visiem Izraēlas ūdeņiem? Vai es nevarētu tajās nomazgāties un kļūt tīrs?” Viņš novēršas un dusmās iet prom.

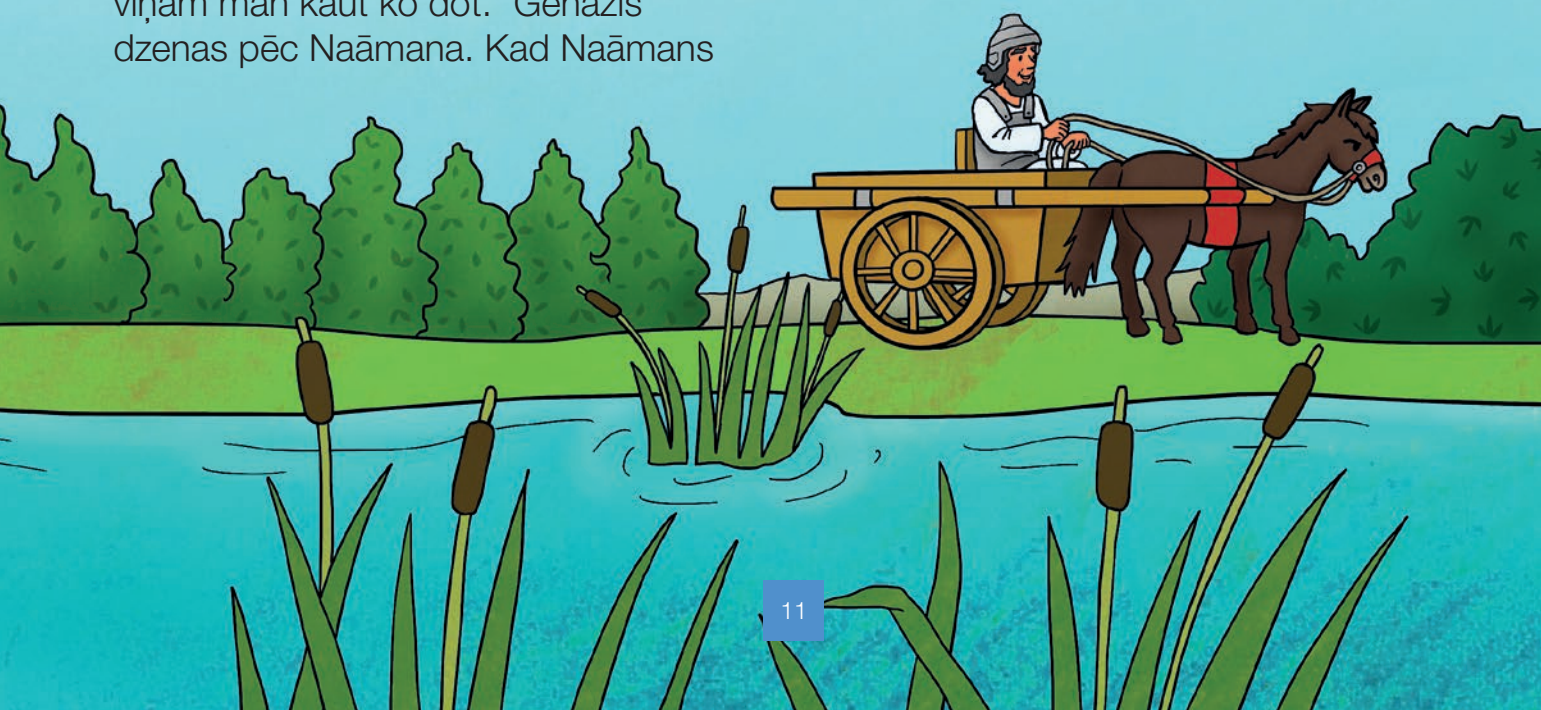
Viņa kalpi nāk pie viņa un saka: “Dārgais tēvs, ja pravietis tev būtu pavēlējis darīt kaut ko lielu, vai tu to nebūtu darījis? Cik vēl vairāk, ja viņš tev saka: “Nomazgā sevi, un tu būsi tīrs!”” Naāmans uzklausa savus kalpus. Viņš izkāpj no ratiem un septiņas reizes iegremdējas Jordānas upē, kā pravietis pavēlēja. Un viņa miesa atkal būs vesela kā jauna zēna miesa, un viņš būs tīrs.

Viņš atgriežas pie Elīsas ar visiem saviem kalpiem. Naāmans nāk viņa priekšā un saka: “Lūk, tagad es zinu, ka nav cita dieva kā vien Israēla Dievs. Ļaujiet man jums kaut ko dot un svētīt jūs.” Elīsa no viņa neko nepieņem, viņš viņam saka: “Ej ar mieru!”

Kad Naāmans jau ir aizgājis kādu gabalu, Gehazis, Elīsas kalps, saka sev: “Es skriešu viņam pakaļ un ļaušu viņam man kaut ko dot.” Gehazis dzenas pēc Naāmāna. Kad Naāmans

ierauga Gehazi, viņš izkāpj no ratiem, dodas viņu satikt un saka: “Vai tev viss ir kārtībā?” Kalps saka: “Jā, bet mans kungs mani ir sūtījis un licis tev pateikt, ka redzi, tikko pie manis ir atnākuši divi jaunekļi, praviešu mācekļi no Ēfraima kalniem. Iedod man viņiem par labu talantu sudraba un divas kārtas svētku drēbju.”

Naāmans uzdāvina Gehazim divus sudraba talantus un divas kārtas svētku drēbju un liek to visu saviem diviem puisiem nest viņam pa priekšu. Tad viņš nāk pie Elīsas. Viņš viņam jautā: “No kurienes tu nāc?” Gehazis izvairās no viņa. Bet Elīsa precīzi zina, kas noticis: “Tu esi paņēmis sudrabu un drēbes, un tu nopirksi sev eļļas kokus un vīna kalnus, sīklopus un liellopus, kalpus un kalpones. Bet Naāmāna spītālība nāks pār tevi un arī pār taviem pēcnācējiem uz mūžīgiem laikiem.” Un tad Gehazis aiziet no viņa spītālgis, balts kā sniegs.

CIEMOS PIE KIMBERLIJAS PARAMARIBO (SURINAMĀ)

Vai esat kādreiz dzirdējuši par Surinamu? Mana dzimtene ir mazākā valsts Dienvidamerikā. Tā robežojas ar Gajānu rietumos un Franču Gviānu austrumos, kas pieder Francijai un tāpēc ir daļa no Eiropas Savienības. Surinamā dzīvo aptuveni 590 000 cilvēku, no kuriem lielākā daļa, tāpat kā mana ģimene un es, dzīvo galvaspilsētā Paramaribo. Starp citu, mani sauc Kimberlija, un man ir desmit gadu.

Surinama agrāk bija Nīderlandes kolonija, līdz 1975. gada 25. novembrī tā kļuva par neatkarīgu republiku. Tāpēc papildus mūsu dzimtajai kreoliešu valodai mēs runājam arī holandiešu valodā, kas ir mācību valoda skolā.

Manas draudzenes sauc Čerensija un Norandja. Mēs esam vienā klasē.

Man patīk mācīties valodas. Es runāju holandiešu, kreoliešu, spāņu un mazliet angļu valodā. Savas skolas klases foto es esmu otrā no kreisās puses pirmajā rindā.

Šeit jūs varat redzēt mani kopā ar vecākiem. Mans tēvs Hārvijs ir Surinamas apriņķa priekšstāvis un celtniecības uzņēmuma vadītājs. Viņš rūpējas par remontdarbiem mūsu baznīcās un dažreiz būvē jaunas baznīcas. Pašlaik viņš būvē medicīnas staciju blakus mūsu baznīcai Dankbaarkondre.

Mana māte Eveliza ir dzimusi Dominikānas Republikā. Viņa runā spāniski un šo valodu māca arī man. Viņa vada baznīcas fonda veikalu Velbedahā. To sauc Makandra, kas vācu valodā nozīmē 'kopā'. Turpat blakus ir mūsu baznīca, kur es eju kopā ar saviem brāļiem Angelu un Raulu un savu māti.

Surinamas apriņķi veido desmit draudzes ar aptuveni 700 brāļiem un māsām. Šeit jūs varat redzēt mūsu baznīcu.

Mans mīļākais ēdiens ir Dominikānas nasi, rīsiun dažreiz burgeri.

Mani hobiji ir riteņbraukšana un spēles, un man patīk mūzika. Man arī patīk spēlēties ar mūsu kaķi.

Attēls: Kanādas Jaunapustuliska baznīca

Izredzētība un aicinājums amatam

Ir noskaidrots amata jēdziena “kas” un “kurš”. Joprojām rodas jautājums: kāpēc kalpošana nāk pie ticīgā? Pirmapustulis Žans Luka Šneiders to paskaidro šajā mācību vēstulē.

Jaunapustuliskās ticības apliecinājuma piektajā pantā ir teikts: “Es ticu, ka tos, kurus Dievs ir izvēlējis kalpošanai, ieceļ tikai apustuļi.” Katehisms nosaka:

- kalpošana nav ne cilvēka, ne draudzes darbs – tā ir dāvana, ko Dievs dod savai Baznīcai. Tas ir pats Dievs, kurš izvēlas cilvēku, kuram uzticēt amatu. Šo izredzētību jeb iecelšanu amatā Dievs īsteno, ordinējot caur apustulātu (JBK 2.4.5).

Ticības saņemšana un stiprināšana

Ticība dievišķajam aicinājumam ir daļa no mūsu Baznīcas bagātības. Tas ir motivācijas un spēka avots amatnesējiem. Tajā pašā laikā tas veicina draudzes kalpošanas pieņemšanu.

Mēs sakām, ka tas ir Dievs, kurš izvēlas cilvēku pirms ordinācijas, un ka šī izvēle izpaužas apustuļa lēmumā viņu ordinēt. Tomēr jāatzīst, ka šis apgalvojums ir nedaudz nenoteikts, ņemot vērā temata svarīgumu.

Zināmi apstākļi var likt apšaubīt kalpotāja dievišķo izvēli. Tā tas ir, piemēram, gadījumā, ja izrādās, ka draudzes amatpersona nespēj pildīt savu amatu vai arī no tā vēlāk atsakās.

Vairumā gadījumu ordinējamā amatnesēja atlase ir šāda:

- Vietējās atbildīgās personas iesniedz apustulim to personu sarakstu, kuras ir ierosinātas ordinācijai.
- Pamatojoties uz šiem ieteikumiem, apustulis (vai apriņķa apustulis) izvēlas ordinējamās personas.
- Vietējais atbildīgais sazinās ar izvēlētajiem cilvēkiem un paskaidro viņiem, kas no viņiem tiek sagaidīts.
- Ja personas dod savu piekrišanu, apustulis tās ordinē kalpošanai.

Ne vienmēr ir pašsaprotami, ka šo “administratīvo” pieeju var saskaņot ar dievišķu izvēli. Tāpēc man šķiet noderīgi nedaudz izskaidrot dievišķās izvēles jēdzienus un aicinājumu kalpot.

Dievišķā izredzētība

Tāpat kā visi lēmumi, ko pieņem Dievs, dievišķā atlase amatam ir noslēpums, ko mēs varam aptvert tikai caur ticību. Nevienam apustulis nevar apgalvot, ka pilnībā saprot, kāpēc Dievs izvēlas ticīgo, lai uzticētu viņam īpašu uzdevumu. Apustuļu uzdevums ir vienkārši izziņāt Dieva gribu un attiecīgi rīkoties (JBK 7,7).

Lai noteiktu, kurus ticīgos Dievs ir aicinājis kalpot, ir jāņem vērā šis:

Baznīcas vajadzības: kalpošana nav pašmērķis, to ir devis Dievs, lai apmierinātu savas Baznīcas vajadzības; apustulim un viņa līdzstrādniekiem ir jāvadās no Svētā Gara, lai saskatītu draudzes vajadzības un cerības.

Garīgās dāvanas: tam, kuram Viņš ir izvēlējis uzticēt kalpošanu, Dievs dod garīgās dāvanas, kas nepieciešamas tās īstenošanai. Ticīgais, kurš ir aicināts amatā, tiek atpazīts pēc

- viņa ticības Jēzum Kristum, Viņa nāvei, augšāmcelšanās un atgriešanās faktam;
- uzticības evaņģēlijam;
- viņa ticības Baznīcai kā pestīšanas starpniekam, apustuļiem, sakramentiem un kalpošanai;
- viņa mīlestības pret Dievu un ticīgajiem;
- viņa gatavības kalpot.

Cilvēka spējas: Dieva izvēle ir acīmredzama arī spējās, kuras Viņš ir piešķīris ticīgajam. Piemēram, spēja klausīties, spēja veidot dialogu, spēja izteikt sevi saprotami, atvērtība, veselais saprāts, zināšanas vai spēja un vēlme mācīties. Apustulim un viņa līdzstrādniekiem ir jāpārlicinās, ka amatnesēja cilvēciskās spējas, t.i., raksturs, emocionālais vai intelektuālais, ir piemērotas arī tās draudzes vajadzībām, kurā viņš ir aicināts kalpot.

Pieņemšana draudzē: kalpošana ir dāvana, ko Dievs dod draudzei. Viņš izvēlas kalpotāju atbilstoši ticīgajiem, kuriem viņam ir jākalpo. Apustulim ir jāpārlicinās, ka ticīgais, kuru viņš vēlas ordinēt, tiek pieņemts draudzē. Agrīnajā baznīcā apustuļi lūdza draudzi nosaukt septiņus vīrus, kas tiks ordinēti par diakoniem (Ap. d. 6:1–6). Mūsdienās šis lēmums attiecas uz vietējo draudzi vai apriņķa priekšstāviem, kuri rīkojas draudzes vārdā un uzdevumā. Izsakot savu priekšlikumu apustulim, vadošais amatnesējs apstiprina, ka ticīgā draudze ir atzinusi (vai var atpazīt) to cilvēku garīgās dāvanas un spējas, kurus viņi vēlas ordinēt.

Ticīgais pieņem savu aicinājumu: dievišķā izredzētība vienmēr iet roku rokā ar aicinājumu. Dievs pasauc cilvēku, kuru Viņš ir izvēlējis, un dod viņam iespēju izlemt, vai pieņemt Viņa izredzēšanu vai nepieņemt. Mēs esam pārliecināti, ka šo aicinājumu ticīgajam atver apustulis

vai, ja nepieciešams, viņa pārstāvis. Bet tas noteikti nav vienīgais veids, kā Dievs var aicināt ticīgo savā kalpošanā. Dievišķais aicinājums izpaužas arī aicinātās personas personīgajā attīstībā. Caur dzīves apstākļiem un personīgo pieredzi Dievs pamodina to viņa sirdī.

- Pateicība par saņemtajām dāvanām un labumiem.
- Mīlestība pret Dievu un Baznīcu.
- No šīs pateicības un mīlestības dzimusi patiesā vēlme kalpot Dievam un Baznīcai.

Izredzētības un aicinājuma nostiprināšana

Tas ir iekšējā aicinājuma sajūtas apvienojums ar apustulāta aicinājumu, kas ļauj ticīgajam iegūt pārliecību, ka Dievs viņu ir aicinājis uz kalpošanu. Tad tam, kurš tiek aicināts, ir jāapstiprina sava izvēle un aicinājums (2.Pētera 1:10), brīvprātīgi paziņojot, ka

- piekrist jaunapustuliskajai ticības apliecībai;
- pilda savus pienākumus viņam uzticēto pilnvaru ietvaros;
- strādā vienoti ar apustulātu un citiem amatnesējiem;
- ievēro Jaunapustuliskās baznīcas likumus un noteikumus.

Ir svarīgi, lai aicinātā persona varētu brīvi un pilnībā apzināties jautājuma svarīgumu. Viņam ir jāzina, ko viņš apņemas darīt un kādas ir šīs apņemšanās sekas. Šī iemesla dēļ ir svarīgi, lai laulātais būtu iesaistīts lēmumu pieņemšanas procesā.

Pēc ordinācijas amatnesējam jāturpina nostiprināt savu izredzētību

- svētīties;
- censties atpazīt dievišķo gribu un atbilstoši rīkoties;
- padziļināt vienotību ar apustulātu un citiem amatnesējiem;
- attīstīt savas dāvanas un spējas;
- apņemties veikt tālāku apmācību, lai iegūtu zināšanas un prasmes, kas nepieciešamas viņa pienākumu veikšanai.

Savukārt baznīcas vadībai ir jānodrošina, ka amatnesējs tiek instruēts savā kalpošanā un atbalstīts viņa darbā. Savukārt draudzei ir jāatbalsta amatnesējs ar savām lūgšanām, bet arī jāparāda sava atzinība un solidaritāte ar viņu.

Nav panākumu garantijas

Dievišķā izredzētība, kas tiek īstenota caur ordināciju, neliedz amatnesējam ciest neveiksmi, īstenojot savu

kalpošanu. “Tomēr sākotnējais Dieva aicinājums netiek apšaubīts.” (JBK 2.4.5)

Katehisms šeit nošķir Dievu, kurš ir pilnīgs un nekļūdīgs, un cilvēku, kurš, lai arī izredzēts, paliek nepilnīgs un maldīgs.

Lai izvairītos no jebkādiem pārpratumiem, mēs jau no paša sākuma skaidri pasakām, ko mēs saprotam ar nespēju pildīt amata pienākumus. Neveiksme, par kuru mēs šeit runājam, neattiecas uz iegūtajiem rezultātiem, bet gan uz to, kā amatnesējs pilda dievišķo gribu.

Iemesli, kas var kavēt amatnesēju pildīt savu amata uzdevumu, var būt dažāda rakstura.

Amatnesējs savus pienākumus neizpilda: amatnesējs nevar sekmīgi pildīt savus pienākumus, ja tas:

- uzvedas veidā, kas nav savienojams ar viņa amatu;
- nav saistīts ar apustulātu;
- ar savu attieksmi zaudē brāļu un māsu uzticību;
- atsakās likt savas dāvanas un spēku kalpošanai Baznīcā.

Visos šajos gadījumos amatnesējs atņem sev dievišķo svētību, un tāpēc viņa rīcība ir lemta neveiksmei. Tomēr darbībā, ko viņš veica savas kalpošanas pilnvaru ietvaros (sakramentu nodošana, grēku piedošanas pasludināšana, svētība, vārda pareiza pasludināšana), viņa rīcība netiek apšaubīta. Tie paliek spēkā un var atklāt visas to sekas.

Neveiksme, kas attiecināma uz draudzi: cilvēka vājums var novest pie tā, ka draudzes locekļi ir neiecietīgi vai pat naidīgi pret amatnesēju. No šī brīža viņš vairs nevar izpildīt savu uzdevumu. Tad šī neveiksme ir attiecināma uz draudzi, nevis uz amatnesēju.

Tas, ko var attiecināt uz Baznīcas vadību, ir: pat apustuļi ir nepilnīgi cilvēki, kas var kļūdīties. Ja izrādās, ka amatnesējs, neskatoties uz saviem labākajiem centieniem, nevar būt taisns pret savu amatu, apustulim ir jābūt godīgam, lai apšaubītu sevi. Iespējams, tika pieļautas kļūdas, vērtējot draudzes vajadzības vai amatnesēja spējas. Tomēr apustulim ir pienākums palīdzēt šim kalpotājam, vajadzības gadījumā pielāgot misiju savām spējām un nodrošināt, ka viņš un, ja nepieciešams, viņa ģimene saņem pienācīgu dvēseļu aprūpi.

Neveiksme ārēju apstākļu dēļ: dažos gadījumos pēc izredzētā ordinācijas notiek notikumi, kas apgrūtina vai pat

padara neiespējamu viņa kalpošanas veikšanu. Tas attiecas, piemēram, uz gadījumiem, kad

- amatnesējs piedzīvo veselības problēmas vai būtiskas izmaiņas savā ģimenes vai profesionālajā dzīvē; draudzes sastāvs ir tik būtiski mainījies, ka tas rada jaunas prasības;
- demogrāfiskās tendences liek Baznīcai mainīt savu organizāciju.

Šādas izmaiņas neapšaubā Dieva aicinājumu, bet noved pie pārdomām par to,

- ko Dievs tagad sagaida;
- kas jādara, lai amatnesējs varētu īstenot savas uzdevumu pilnvaras saskaņā ar Dieva gribu;
- vai ir jākorrigē amatnesēja pilnvaras;
- vai ir pienācis laiks atbrīvot amatnesēju no viņa oficiālā amata uzdevuma.

Amata pildīšana nav pestīšanas garantija, un tas, ka viņa amats ir nesekmīgs, neizslēdz amatnesējam piekļuvi pestīšanai. Mūsu uzdevums pret viņu paliek nemainīgs: palīdzēt viņam iegūt savu pestīšanu. Apustuļu uzdevums nav tiesāt tos, kuri atsakās kalpot. Visbeidzot, nedrīkst aizmirst, ka amatnesējiem, kuriem ir grūtības veikt savus pienākumus, ir vajadzīgs īpašs mierinājums un atbalsts.

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Izdevējs: Simon Heiniger

I Neviens ceļš nav par tālu

Attālumi, cietuma mūri, sociālās konvencijas: jaunapustuliskajiem kristiešiem nevar liegt rūpēties par saviem brāļiem un māsām un piedzīvot sadraudzību – ieskats draudzes dzīvē visā pasaulē.

Attēls: Dienvidrietumu Āzijas Jaunapustuliskā baznīca

Plašā jūra atrodas starp Filipīnu salām, kuras apriņķa apustulis Edijs Isnugroho apustuļa Samuela Tansahtikno pavadībā apmeklēja no jūnija beigām līdz jūlija sākumam. Pieci dievkalpojumi un divas tikšanās ar garīdzniekiem notika Leitē, Boholā un Cebu – trīs dažādās salās. Spilgtākais notikums bija dievkalpojums aizgājējiem 2. jūlijā Cebu centrālajā baznīcā.

Ndongeni, Xabiso Stwayi un Khayaletu Vaaltein no Nobuhle apriņķa (Dienvidāfrika) apmeklēt un sniegt pastorālo aprūpi savas draudzes locekļiem, kuri atrodas sociālajās iestādēs. 3. jūnijā garīdznieki apmeklēja Sv. Albansa labošanas dienestu cietumu un bija tur pie brāļiem un māsām.

Dvēseļu aprūpe cietumā

Es esmu bijis cietumā, un jūs esat nākuši pie manis: Bībeles teksts no Mateja 25:36 iedvesmoja priesterus Siyabonga

Mūzika nedod priekšrocības

“Nāciet, tagad ir laiks, mēs pielūdzam, dodam Viņam savu sirdi, nāciet, kā esat, un pielūdziet” – ar šo dziedāto sveicienu koris “Faktor G” jūnija sākumā sagaidīja savus klausītājus

Attēls: Werner Feld, Bianca Leyendecker

Attēls: Benina un Togo Jaunapustuliskā baznīca

Attēls: Nigērijas Jaunapustuliskā baznīca

Trīrē (Vācija). Un tas bija domāts burtiski, jo “Faktor G” ir iekļaušanas projekts, kurā jaunieši ar invaliditāti un bez tās kopā veido mūziku. Koris dziedāja pielūgsmes dziesmas klausītājiem, kuri, neskatoties uz vasaras karstumu, ieradās lielā skaitā, un klausītājiem, kuri izmantoja YouTube tiešraidi. Un, lai atvēsinātos un vienlaikus motivētu dziedātājus, diriģents izdalīja “Faktor G” karodziņus, ar kuriem klausītāji koncerta laikā atbalstīja mūziķus.

Sieviešu diena Āfrikā

Sievietes no Togo un Nigērijas apriņķiem bija rezervējušas sev trīs dienas. No 26. līdz 28. maijam Dapongā tikās simtiem sieviešu no piecām Togo 3 apriņķa draudzēm. Viņas izmantoja šīs dienas lekcijām, skatuves diskusijām, veltījumiem un kopīgai dziedāšanai.

Apustulis Kossivi Edoh Kloutse svinēja beidzamo dievkalpojumu kopā ar ticības māsām.

Ticības māsas no 16 Nigērijas rietumu apriņķiem no 7. līdz 9. jūlijam sanāca kopā uz “Sisters Fellowship”. Galvenā uzmanība tika pievērsta semināriem, darbnīcām un veselības pārbaudēm. Turklāt sievietes satikās baznīcā Ikejā, lai svinētu piemiņas dievkalpojumu, uz kuru bija ieradies apustulis Oskars Nwanza.

„Tagad ir laiks”

Jaunapustuliskie jaunieši no visas Vācijas Evaņģēliskās baznīcas dienā pārvarēja konfesiju robežas. Corpus Kristi nedēļas nogalē Nirnbergā sākās 38. Evaņģēliskās baznīcas dienas aptuveni 100 000 ticīgo. Pulksten 11 dievkalpojums sākās pilnībā aizņemtajā Sv. Lorensa baznīcā. Muzikālo padziļinājumu šim dievkalpojumam nodrošināja 85 jauniešu koris no visas Vācijas Gerrit Junge vadībā un Sigi Hänger vadījumā uz ērģelēm un elektriskajām klavierēm. “Tagad ir laiks” bija baznīcas dienas devīze, un jaunieši dziedāja arī baznīcas dienas dziesmu “It’s high time”.

Saskaņā ar šo devīzi notika dažādi pasākumi, kuros daļēji bija iesaistīta Jaunapustuliskā baznīca. Piemēram, jaunapustuliskās cerības par Kristus nenovēršamo atgriešanos izteica ekumeniskais pārstāvis apustulis Matias Pftzners diskusijā par apokalipsi. Un apustulis Arne Hermanis, kurš ir atbildīgs par Nirnbergu, svinēja dievkalpojumu kopā ar projekta kora jauniešiem un viesiem, aicinot izmantot pieejamo laiku Kristus garā un darīt labu.

Attēls: Peter Johanning, Frank Schult

Apskats

07.01.2024	Bāzele (Šveice)
14.01.2024	Horna (Nīderlande)
19.01.2024	Gisenji (Ruanda)
21.01.2024	Kigali (Ruanda)
04.02.2024	Lima (Peru)
11.02.2024	Miluza (Francija)
25.02.2024	Hildeshaima (Vācija)
03.03.2024	Palma (Spānija)
10.03.2024	Mindena (Vācija)
14.03.2024	Canaāna (Mjanma jeb Birma)
17.03.2024	Čhianmai (Taizeme)
29.03.2024	Vila (Šveice)
31.03.2024	Nagolda (Vācija)

New Apostolic Church
International

